

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118107088/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

Hovedet i mit Skød) — var det ikke ogsaa lidt —
en ganske lille Smule — sødt, om Natten at være
saa nær ved hinanden?

Jeg bøjede mig ned til hende:

— Og da du bankede paa Væg—

— Tys! udbrød hun, idet hun lagde Pege-
fingeren paa mine Læber og betragtede mig med
et pudsigt, forskræmt Udtryk. Men strax forandrede
det sig næsten indtil Surruleri: —

— Og du, der sagde saa koldsindig, at det var
lige meget, om Værelserne kom til at ligge i hver
sin Etage —

— Men overfor Opvarteren, Kære —

— Ja—ja, jeg véd nok — —

Hun fór op og gav mig et Kys, pludselig og
kort, — det var, som om jeg havde faaet en Bold i
Ansigtet.

— Er du saa ikke vred mer?

Jeg løftede hende helt op paa Sophaen.

— Mer? men jeg forsikrer dig, Minna, jeg
har slet ikke —

— Ja, men, du maatte jo ogsaa gjerne være
vred, du skulde jo være vred paa mig —

— Aa Snak! jeg synes blot, at det er langt
skønnere nu, da jeg véd, at det ikke var et Til-
fælde, men din Vilje —